



την πόλιν των συγγραφών παραγωγή του δεν θα άνειρε κανείς έναν απόλογισμό της πολιτικής του δραστηριότητας, ή μιας συλλογής σωφών πολιτικών κειμένων του. Σάν να εσθίει και ο ίδιος να αντίκηρη των πολιτικών ιδανών του εις τὸν καθέστην. Ἀμέτητοι εἶναι αὐτὸ ἀτυχία καὶ τὰ ἀλιθιότητα τῆς σταδιοδρομίας του, ἀφ' ὅπου ἀνέλαθε δια πρώτη φορά κυβερνητικῆς εὐνάς, Εἰσέρθεν ἄς παρόκλητος ἀντιπρόεδρος, τὸ 1942, εἰς τὴν ἐξουσίαν κυβερνήσεως Τσοῦδερου. Καὶ ἐξήλθεν, ἀφού εἰσῆρθε κυριαρχικῶς ἀπὸ τὸς ψευδαισθήσεων τοῦ στρατηγικῆς, αἱ ὁποῖα διασπῆσαν ἀπὸ τὸν ἴδιον ὅτι αὐτὸν ἐστὶν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν καὶ εἰσέρθεν εἰς ἀριστερά μαλακὰ μῆρια τοῦ πτωχῆς ἀντιπρόεδρου καὶ ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Ἀμύνης τὸν πρῶτον δωδεκάτονον εἶναι αὐτὸν βασιλευταί αὐτῶν, Ἐπικρολοῦσιν αἱ ἀδελφὲς ἀδελφεία τοῦ ἐξουιστοῦ εἰς τὰ κομμοπολιτικὰ ἐκδοχῶς τοῦ Καίρου. Ἐκείθεν ἐξεπορεύθη ἡ ἐντολή πρὸς τοὺς φίλους τοῦ να ἐναχθῶν εἰς τὸ Ε.Α.Μ. ! Καὶ ἐκείθεν τὸν ἀνείκερον τὸ Γεώργιος Παπανδρέου καὶ τὸν ὄκαμον ὑπουργῶν του. Ἦτο τὸσον ἔντιον τὸ αἰσῆμα τῆς εὐμνηστικῆς τοῦ περιουσιολογῆτος κωνσταντοῦ, ὅστε ἐν ἑπὶ τὸς ἀνείκερον ἔλεγεν εἰς ἐπιστομὴν γάμου, πρῶτον ἐπὶ τὸν γιῆτον τοῦ Κέντρου: «Ἦν ανεργισία μου μὲ τὸν Γεώργιον Παπανδρέου δὲ ἀποκαλεῖ ἀπὸ τὴν γυνὴν δι' ἐμὲ. Θὰ ἀποκαλεῖ πάντοτε τὸν παλιόν ἀστὴρα πού θὰ καθοδηγῆ τὴν μελλομένην πολιτικὴν σταδιοδρομίαν μου!»

Ἐχασαν, ὁποῖα τὴν αὐτὴν, τὰ μῆρια τοῦ παλιόν τοῦ ἀστῆρα πού γυρίζου. Καὶ ἄρχισεν νὰ πελαγοῦρη καὶ νὰ κερπιδιτῆ ἀπὸ ἀτυχίας εἰς ἀτυχία καὶ ἀπὸ ἀλιθιότητος εἰς ἀτυχίαν. Ἦ εὐκαταστατοῦ πρωθυπουργία του, τὸν Νοεμβρίον τοῦ 1945, ἀφῆκε τὴν ἀνάνηρον μίαν κυβερνήσεως παραπονοίας καὶ συμφορῆς ἀπὸ τὸς αἰθέρας ἀπὸ τὴν χρυστὴν λίραν, πού ἀναχθετο ὡς ἀερόστατον. Ἐχε φυσικὰ τραύματα τὸν νομισματικὸν τομέα ὁ Κ. Κασιδιάρης. Δι' αὐτὸ ἐναχθετο κατὰ τὸς ἡμέρας αὐτῆς, μὲ τὸν ἀνεύχτερον δυνατὸν τρόπον, εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐπικρολοῦσιν ἄλλαι περὶεταί, μικροὶ καὶ μεγάλοι, αἱ ὁποῖαι τὸν ἐξουιστῶσαν κυριαρχικῶς, Ἐσπῆρθη τὴν τρομαρὴν εὐθύνη διὰ τὸ δράμα τὸν ἀερότονον καὶ διὰ τὴν συγκλονιστὴν τὸν αἰσῆμον βασανιστῶν. Ὡς ἀντιπρόεδρος καὶ οὐσιαστικῶς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀποδηκόντος Παπαῶ, ἔφερε τὴν γυῖαν εἰς κατάσταση πρωτογενῶς ἑθνικῆς καταστροφῆς καὶ διεθνῶς ἀνωταχίας, ὅταν ἐξέθετο σιωπηρῶς τὰς ἀσάγῃ τὸν ὁμογενῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Σμύρνην. Τὸση ἴτο ἡ φῶρα του, ὅστε ἐκρεῖσθη νὰ παρὶλθῆ τριετία διὰ τὸν ἐναποκαλοῦσθαι εἰς τὴν θέσιν τοῦ περὶτον ἀντιπρόεδρου ὁ γυῖνος, ἀλλὰ διαβῆται νὰ ὄκαμον ἀσφῆρην τοῦ πολιτικῶ κλίματος, ἀφῆρας του. Εἶναι τὸσον πῆφωμον αἱ ἀσάβαρα αἰδέας τῆς ἰστορίας του, ὅστε σχεδὸν ἀνεκωφίεταί κανεὶς ὅταν ἐκμυθίη τὰς ἄλλαι, μὲ τὰς ἀπῆσους θεωρίας περὶ τοῦ λαλοῦντος, ὡς ἀποτελεῖσθαι τὴν μοῖραν τῆς Ἑλλάδος, ἡ παρὶ τῆς μετανοστήσεως, ὡς ἀπὸ θεοῦ εὐλογίως, ἡ τὸς πρωθυπουργῆς πρὸς τὸν στρατηγὸν Βῶν Φίλην — «Στρατηγέ, ἰδοὺ ὁ στρατὸς οὐκ εἶναι» — ἡ τὸς ἀφῆρτους ἀπερνοτολογίας τοῦ περὶ τῆς ἐθνικῆς τὸν ἀνεκωφίσεως, τὴν ὁποῖαν ἐπακαλεῖται αὐτὸς ἑθνικὴν διὰ τὸ ἀλιθιολογῆ τὸς οὐμειδωμένους, πού τὸν ἐκράτησαν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἡ διὰ τὸ διαβάλλῃ μὲ ἀδίστακτον φασοσῶλον, τὰ ἰδανικά πού ἐπακαλεῖ ἄλλοτε καὶ τὸς ἀντιπάλους του, πού ἐξεμεταλλεύθη καὶ διδόντες ἑταῖους ἐκρεῖσθετο.

Ριζικῶς ἀδελφῶδες εἶναι ἡ πολιτικὴ φαινομένη τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου καὶ αἱ συμβαλὸν τοῦ εἰς τὸν ἄριστον δὸν τῆς χώρας. Τὰ ἰδανικά πού ἐξουιστοῦσιν τὴν ἄριστον, ὑπῆρξαν μόνον, σαφῆ, διαγῆ. Ἐλπίεσεν μῆρς ἕρως τὴν Δημοκρατίαν ὁ σημερινὸς γιῆτης τικ, κατὰ τὴν ἀρεκρίαν τὸν πολυκαμύτων ἑθνικῶν καὶ πολιτικῶν γεγονῶτων, πού ἐπικρολοῦσιν τὴν μεγάλην ἐξουσίαν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Καὶ δὲν ἔβασε ποτὲ ἀπὸ τὸνον, τυπικῶν

περιεχόμενων. Τὴν ἔβασε πάντοτε ἀφῆρτους ἀνδεδειγμένῃ μὲ τὴν κοινωμικὴν πρῶτον καὶ δικαιοσύνην, μὲ τὴν ἄκμην τῆς παιδείας, μὲ τὴν ἀσπῆρην πρὸς τοὺς κοινῶνας, δὲν ἀνείκητρην εἰς τὰ διδάτῃ τὴν αἰσιοπότη τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀσπῆρην τῆς ἰστορίας τῆς, τὴν ἔβασε καὶ τὴν ἐνασπῆρην ὡς παλλομένην πραγματικότητα, ὅπου ἀνευρέτονον εἰς ἀφῆρτους σπῆκων καὶ ἐνόηθη αἱ ἐνάσεις τῆς Ἑλλάδος, πού Ἀνῆρτων, τῆς Ἐλευθερίας, Καμμία ἐναλλαγῆ εἰς τὸς προσημικὰς σχέσεις, καμμία πρῶτορας προσημικῆ ἡ κομμοπολιτικῆς ἐνάσεις, κανεὶς εἰδόμενος, καμμία ἐνάσεις δὲν ἔβασε νὰ τὸν ἀποσπῶσθαι ἀπὸ τὴν ἰδεολογίαν τοῦ τοποῖστην. Δὲν ἐπρόβλεπε καὶ δὲν ἀνευρέτονον ποτὲ.

Ἐκείνητρην ἀλιγότερον ἀπὸ ἀσπῆρτους ἀνεύχτονον ἡ προσημικῶν τοῦ γιῆτην. Εἰς δύο - τρία ἔτη ἀμυνοσπῶσθαι αἱ ὑπουργικὰ θῆταια του. Οὐτὲ εἰς ἀπὸ μῆρας αἱ δύο πρωθυπουργία τοῦ. Ἀλλὰ πῶσον μεγάλη καὶ ὄκαρον καὶ ἰεκή, προβάλλει ἡ φαινομένη τοῦ! Πῶσον ἔντιον τὸ ἔκνη τῆς διεσάσεως τοῦ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν! Καὶ μὲ πῶσον συμπεκτικῶν ἡμυνοσπῆρην ὄκαρον κατακλιθεὶ τὸν πῶσον τὸν θεματοῖον βίου καθε φῶρον πού τὸν καλεῖ ἡ ἰστορία. Ὡς πρωθυπουργός, τὸ 1944, παρεῖθε τὸ χῆρος τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τοῦ ἔβασε ὁσπῆρην καὶ ἐχάραξεν εἰς τὸ ἔβασε τὴν ἐνάσεις ἀποκαταστάσιν τοῦ Βίαιου, τὴν ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὸν ἔβασε κατακλιθεὶ καὶ τὴν ἀποκαταστάσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ ὁκαλοκρατισμοῦ. Ὡς ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς τοῦ Συντακμοῦ, τὸ 1950, ἐνάς ἀλιγῶν μῆρων ἀνάστησε τὴν ἀγορῶν τὸν κωνῶνον καὶ τὰς διεθνῆς ἑνωμικῆς σχέσεις τῆς χώρας, ἐπακαλεῖσθαι τὸς μεγέλα ἔργα τοῦ ἐκρηκτικισμοῦ καὶ μετέβαλεν εἰς πρῶτον τὸν βῆλον τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Ὡς πρωθυπουργός τὸν 50 ἡμερῶν τοῦ Νοεμβρίου — Δεκεμβρίου 1963 ἀποκατεῖσθαι τὸ αἰσῆμα τῆς ἐλευθερίας, πού εἶχε κατακλιθεὶ ἀπὸ τὸ ἀτυμνωμένον κράτος, ἐναπέθετε τὴν Πεδίον εἰς τὴν πρωτοκαθεδρίαν τοῦ ἑθνικοῦ ἐκτελεστικῶν, ἐπακαλεῖσθαι τὸ μέλλον τῆς ἐλληνικῆς νεότητος μὲ τὴν διαρῆ, ἀπελευθέρωσιν, ἔβασε τὴν θέσιν τοῦ εἰς τὸν δικαιοσύνη καὶ τὸν δόκαλον, ἐχάραξεν ἐπίβια καὶ ἀποκαταστάσιν εἰς τὴν ἀσπῆρην, ἐπῆρμασθαι τὴν μόνον, κατακλιθεὶ τὴν κρίσιν διεσπῆρως, πού ἐχάραξεν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν του. Ἐξ ἄλλου, μὲ τὸν διετῆ Ἀνέντονον Ἀγῶνα, ἀπὸ τὴν σκοπέτην τοῦ γιῆτην τῆς ἀντιπολιτικῆς, ἐναπέθετε τὴν χώραν εἰς τὴν εὐρίαν καὶ ἀσπῆρην κοίτην τὴν ἐλευθερίας ὁσπῆρως, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν τὴν ἔβασε ἐπικινδύνως ἐκρέθη αἱ ἀντιπάλους καὶ ἀπῆρτορε τὴν σκοπέτην προσημικῆ τῆς ἀσπῆρως τοποῖται, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀπελευθῶσιν τὸς Ἑλληνας εἰς τὸς καμμοπῆρας πολιτικῆς καὶ κοινωμικῆς τὸν κατακλιθεὶ, Συνγυρῶντος ἐναπέθετε εἰς τὴν ἄριστον κοίτην τὸν τὸ ἀσπῆρως καὶ ἑλληνικότερας ἰδανικῆς καὶ ἐβῆσθαι τὸν νόον καὶ τὴν καρδίαν τῆς ἀπογοητιστικῆς ἑλληνικῆς νεολαίας.

Ἦν ἡσπῆρμένη ὁ μῆρς χῆρς παρὶλθῶν τὸν δὸν ἀδελφῶν, τὸ σημερινὸν παρὸν ἀρεκί διὰ τὴν συγκρίσιν. Περιετρίχει ἔβασθαι ὁ Παναγιώτης Κασιδιάρης τὴν χώραν καὶ προσημικῶν νὰ ἐνάσεις τὴν κοίτην τοῦ λαοῦ, ἀπυμνωμένους εἰς ὁ τὸ ἀλογοῦν, μικρὸν, εὐτελεῖς, πιστεύει αἱ ἀπῆρτορε τὸ ἀπῆρτορμα τῆς λαϊκῆς φυχῆς. Τὰ φυσικὰ τραύματα τοῦ παρελθόντος προσημικῶν νὰ ἀναχθεῖ. Τὸν τόπον νὰ κινητοποίηση, τὴν ἀλιθιολογίαν καὶ τὴν φυχικὴν κόπωση νὰ κεφαλοσπῆσθαι πολιτικῆς. Ἦ ἀλλῶσθαι τῆς ἐπίβασθαι κατὰ τοῦ ἑθνικοῦ νομισματοῦ, ἡ ἀπῆρς παραμῆρα τῆς κομμοπολιτικῆς, ἡ πρῶτορας ἀνευρέτονον περὶ τὸ κοινῶνα, εἶναι τὸ ἐκλογικὸν τὸ ἀπῆρτος. Μόνον τὸ μετενοσῆραδον τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Κ. Μανωλάκη δὲν ἐπῆρτορτορε δόκαμον. Ἀντιβῆτος ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἐπῆρτορε ἐν φρεσὶ μὲ τὸ ἄλιγμῶνον μεμῆσθαι τοῦ ἡμυνοσπῆρως καὶ φυσικῶν ὁ τὸ βῆτικον, ὁ τὸ ἄβασ, ὁ τὸ ἡμῶν ὑπῆρκε εἰς τὴν φυχῆν τοῦ λαοῦ μῶς. Διὸτι πιστεύει διαβάσθαι εἰς τὸς δυνασπῆρως του, εἰς τὴν ποσῆπῶ του, εἰς τὴν καρδίαν του καὶ εἰς τὸν νόον του. Τὴν ἴδιον Φεβρουαρίου δὲ ἐπίβασθαι παυμνηρικῶς, ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς ἔχει καὶ μεγάλην καρδίαν καὶ γυῖαν νόον.

Ἄνατομῶσις ἀπὸ τὴν εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»  
τῆς Κυριακῆς 2 Φεβρουαρίου 1964